

P ä r r a n d u s .

Üks jummalala kartlik koddanik, kes jummalala armo ja omma wäewa läbbi olli ennesele warrandusfed koggund, sai wägga kiusatud ja wihhastud kahhest waenlastest. Teine tõstis kurjad kõnned temma peäle, et ta ütles, et koddanik keik üllekohtusse läbbi olli sanud. Teine ta jälle ütles: temmale weddajat okewad, kes temmale rahha toob, ja nenda kädusid nemmad keik kurjaks.

Koddanik sündes haigeks surremisse peäl, jubba temma waenlasfed ennast rõmustawad ja soowiwad, et ta peaks pea surlema. Waene koddanik surreb ka ning

saab ausaste mahhamaetud. Kus warandus ja rahha jäi? Mis sa arwad? Temma olli käsknud sedda keik ommade waenlastele anda. Nüüd kütšid nemmad tedda ja parremimees es olli leida, kui se koddanik. Nemmad ütlesid nüüd, et ta keik olli jummalala armo ja omma wäewa läbbi saanud.

Ugga kus need kaks waenlasfed se warandusse läbbi said õnneliseks? Ei olle! Sest teine olli wägga ahne, ja se hoidis bööd ning päwad omma rahha, et ükski piddi mitte warrastama.

Midda enam temmal rahha olli, sedda enam ta himmustas. Ei sööd temma nüüd enam omma kõhto tais, sest temma kartis omma rahha otsa saawad. Teine olli jälle üks pilluja ja ellas ikka prassemisses, liigjõnisses ja sõmisses nenda et temma wiimaks ommast terwidusfest, warrandusfest ja meelest lahti jäi. Nenda said need waenlasfed se samma